

cf. Revin. fr. Dr. Scheel 1810. 30 Nov.

Scheel wünscht Thorwaldsen nicht sorglos, in fast
mit Vergnügen geföhrt, daß die Kunst, als ob an
Laxdorffs Lüste nach gar nicht gedacht werden soll, nicht
genügend ist, sondern daß unser vornehmste Freund
selbst in die Hand geföhrt ist. In diesem Fall wünschte wir
nicht, daß sie in Kammern zu sehen. Thorwaldsen wird
in unsern Augenblick aber zu sehr fallen, wenn wir,
~~von ihm selbst~~ nach 4 jährigem Warten, ein Paar Wochen
von ihm selbst wünschen, weder in auf mich als
Doff Script in miram andern Beweise

Scheel

ARKIV.

Thorvaldsens Museums

27

48

1810.

An Jorron Prof: Thovattsen i Rom

1810 59

Jag bönjkte denna heligfar, at sige Dem, at
min for Lythelig tillagolagt Konung fordit. Mig
angearndt kan jag andem icke sige Dem noget
bestemt, emen imidlertid saer jeg aldrig skal
gaae godd. - for at kind faas snart Raabtaa
og anden Oagte som skaan for sin Abtisaand,
og som sin Breen sige og sa for J. West, vel
det vel varer ubdruendigt at som en skiftelig
fuldmagt for Dem, og derved buder jeg Dem, at
Du vilde for den Godfand at send mig den, ^{stue}
so snart som muligt, giø den bær til Stue,
for faas jeg den skønt. - I mitte sig skien jeg
maaske til Stue. Rauchs for var jeg faant. -
Læ vel, og vær tilfæl for mig gaae det umulseligt for.
Jels alle som kommer: Breen for Dem (som Toldum).